

z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie, drukiem garmoni, 7 centów od wiersza. Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary na pogorzalców.)

Na wsparcie pogorzalców w *Mielcu* wpłynęło w drodze składki do urzędu powiatowego w *Wojniłowiu* 30 zł. 90 c., a do urzędu powiatowego w *Podbużu* 26 zł. 70 c. w. a., i pieniądze te zostały już odesłane przełożonemu obwodowi tarnowskiego.

Wiedeń. 20 sierpnia. Dnia wczorajszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozestany XXV. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 52. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 1. sierpnia 1862 — ważne w krajach koronnych należących do obrębu powszechnego związku celnego — względem postępowania celnego z rodzajem przędzy bawelnianej zwanej Vigogne noppé.

Nr. 53. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 6. sierpnia 1862 — względem stemplowania certyfikatów próby dokonanej na aparatach mierzających, przypuszczonych do podatku konsumcyjnego od wódki.

Nr. 54. Rozporządzenie ministerstwa stanu z 10. sierpnia 1862 — ważne w Nizszej i Wyższej Austrii, Salezburgu, Tyrolu i Forarlbergu, w Lombardii-Weneckim Królestwie, w Dalmacji, w mieście Tryeście z obwodem jego, w Istrii, Gorycji i Gradyse, w Karyntyi, Krainie i Styrii, w Czechach, Morawii i Szląsku, a nakoniec w Galicji i na Bukowinie — względem ograniczenia sprzedaży esencji lęgowej i lęgów gryzących.

Część nieurzędowa.

Monarchia Austriacka

Lwów, 21. sierpnia. Wczoraj odbyło się w sali strzeleckiej zwyczajne posiedzenie rady miejskiej. Przewodniczył zastępca burmistrza konsyliarz magistratu p. Wrabec. Obecnych radnych było 56. Po odczytaniu i zatwierdzeniu protokołu ostatniego posiedzenia oznajmił prezydujący, że pp. radni Osias Mieses i Słaski wzięli urlopy. Następnie radny p. *Boczkowski* na wezwanie prezydującego zdał sprawę o skutku deputacji delegowanej do c. k. wiceprezydenta namiestnictwa w sprawie podania miasta o uzupełnienie gimnazjum polskiego we Lwowie. Deputacja była dnia 14go b. m. u pana wiceprezydenta, i otrzymała zapewnienie, że rzeczzone podanie w ciągu tygodnia zostanie ekspedowane do Wiednia. Expedycya ta nastąpiła rzeczywiście dnia 16go b. m., jak to następnie oznajmił prezydujący, oświadczając oraz, iż z c. k. prezydium namiestnictwa otrzymał pisemne uwiadomienie, że prośba o przypuszczenie deputacji miejskiej do Najjaśn. Pana przedłożona już została Jego Excel. ministrowi stanu. Rezolucya na tę prośbę, gdy tylko nadejdzie, udzieloną zostanie niezwłocznie przełożonemu magistratu. — To oświadczenie przyjęto do wiadomości.

Na wniosek radnego p. Jabłońskiego wzięto pod obradę sprawę udzielenia pensyi wdowie po zmarłym pisarzu u ławdójta Alojzym Krokaju, i uchwalono w myśl wniosku radnego p. Gnońskiego, referenta sekcji 2giej, wyznaczyć rzeczzonej wdowie odpowiednio normaliom roczną pensyę 122 zł. 50 c. w. a., i oprócz tego darować jej zaliczkę w kwocie 41 zł., którą jej mąż został winien do kasy miejskiej. — Radny p. *Adamski* wniósł, ażeby rada udzieliła deputacji jadącej do Wiednia w sprawie gimnazjum polskiego pełnomocnictwo do robienia w razie potrzeby pewnych koncesyi rządowi w celu uzyskania zupełnego Sklasowego gimnazjum. Ze względu na to, że deputacya udaje się do Wiednia z prośbą do Najjaśn. Pana, nie zaś w celu traktowania z rządem o warunki skompletowania rzeczzonego zakładu naukowego, wniosek radnego p. *Adamskiego* na przeciwny wniosek radnego księdza *Ostrowskiego* większością głosów został uchylony. — Przystąpiono potem z porządku dziennego do narady nad kwestyą wydzierżawienia poboru dochodów miasta z opłaty propinacyjnej i z dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego łącznie z poborem tegoż podatku. Referent sekcji 2giej radny baron *Lewartowski*, przystępując do rzeczy oznajmił, że c. k. ministerjum skarbu zamierza wydzierżawić najwięcej dającymu pobór podatku konsumcyjnego łącznie z opłatą propinacyjną i z dodatkiem do podatku konsumcyjnego, który załatwiał dotąd c. k. urzęda celne na liniach miasta. Ceny wywołania ustanowiło c. k. ministerjum skarbu na podstawie wykazanego 3¹/₂ letniego przecięcia dochodu, a mianowicie za pobór: podatku konsumcyjnego w kwocie 264.000 zł., opłaty propinacyjnej i dodatku do podatku konsumcyjnego w kwocie 226.000 zł., razem w kwocie 490.000 zł. w. a. — w razie zaprowadzenia podatku dyferencyalnego od spirytuzów, który od stopnia i wiadra wódki po 3 c. pobierany być ma, podniesie się czynsz dzierżawny o 40.000 zł., i wyniesie 530.000 zł. w. a. rocznic. — Dzierżawa rozpoczyna się z dniem

1. listopada 1862 r. — Ze względu, że dochód z opłaty propinacyjnej i dodatku z podatku konsumcyjnego najznaczniejszą część dochodu gminy stanowi, wzywa c. k. krajowa dyrekcyja skarbu gminę miasta Lwowa do orzeczenia: „czy się zgadza z wydzierżawieniem poboru tych dochodów łącznie z podatkiem konsumcyjnym.“

Sprawozdawca oświadczył, że sekcya 2ga zgodnie z magistratem, oceniwszy tę sprawę wszechstronnie w kilku posiedzeniach, nie może się zgodzić z wydzierżawieniem poboru rzeczonych dochodów.

Mowca wyłuszczywszy powody tego zapatrywania się, i przyszedłszy na podstawie dat statystycznych z uwzględnieniem istniejących stosunków i interesów miasta do konkluzyi, że wydzierżawienie podatku konsumcyjnego, dodatku do tego podatku i opłaty propinacyjnej, równie dochody c. k. skarbu jak i gminy miasta Lwowa na szkodę narazić może; że wydzierżawienie tego poboru najwięcej dającemu — zaopatrzenie miasta utrudni, i publiczność tak handlująca jak konsumcyjną na rozliczne niedogodności narazi: że nakoniec gmina miasta w wydzierżawieniu tego poboru najwięcej dającemu widzi możność utraty dochodu z miodosytni, — przedłożył imieniem magistratu i sekcji 2giej następujące wnioski do uchwały:

1. Raczy rada miejska uchwalić, że się z wydzierżawieniem poboru podatku konsumcyjnego i dodatku do tego podatku równie jak opłaty propinacyjnej w interesie publiczności, w interesie własnym i w interesie c. k. rządu zgodzić nie może.

2. Raczy rada miejska uchwalić wniesienie prośby do c. k. ministerstwa skarbu, aby pobór podatku konsumcyjnego łącznie z dodatkiem gminnym, równie jak pobór opłaty propinacyjnej, i podatku dyferencyalnego, jeżeli takowa sankcyę najwyższą otrzyma, gminie miasta Lwowa na 3 lata, od 1go listopada 1862 począwszy własny zarząd oddać raczyło, a to pod następującymi warunkami: a) za wynagrodzeniem 41,095 reńskich, które c. k. rząd obecnie za pobór tych dochodów opłaca; b) za spłatą 20% od zwyżki, jakaby uad cenę fiskalną, obliczoną z przeciętnego dochodu podatku konsumcyjnego w kwocie złr. 264,000 lub względnie 304,000 w przeciągu każdego roku skuteczniła, która to piąta część zwyżki na tantiemę dla straży i urzędów celnych ma być przeznaczoną; c) za obowiązkiem gminy miasta Lwowa spłacania w półmiesięcznych ratach zdołu do c. k. kasy rządowej sum, jakie na korzyść rządu pobrane zostały i złożenia c. k. rządowi liczby i rachunku z poboru dotyczących dochodów.

3. W celu osiągnięcia pomysłu decyzyi raczy rada miejska wysłać do Jego Excel. ministra skarbu deputacyę z grona swego do działania w tej sprawie.

4. Raczy rada miejska, aby deputacyi tej ułatwić traktowanie w tej sprawie, dodać jej urzędnika gminy obznajomionego dokładnie z niniejszą sprawą dla dawania deputacyi potrzebnych wyjaśnień.

Przeciw wnioskowi powyższym przemówił radny p. *Ziemiałkowski*, zwracając uwagę na niedogodności i straty, na jakieby się miasto narazić musiało, biorąc w własny zarząd pobór pomienionych dochodów, według zdania mowcy wszelkie podobne administrowanie tak przez państwo same jak i przez gminy i inne korporacje, połączone jest z nader wielkimi kosztami i z trudnościami, których częstokroć pokonać nie podobna; wyraził przy tem obawę, iż przez podjęcie się rzeczzonego zarządu nawet majątek miasta mógłby być narazony na niebezpieczeństwo, z tych powodów radził radny p. *Ziemiałkowski*, ażeby rada za wnioskami sekcji nie głosowała.

Po dłuższej dyskusyi i po dokładnem wyświeceniu całej sprawy, podał prezydujący wnioski sekcji pod głosowanie, przyczem wnioski te znaczną większością głosów przyjęte zostały. W skutek tego przystąpiono do wyboru deputacyi z dwóch członków rady do Jego Excel. pana ministra skarbu.

Głosowanie odbyło się za pomocą kartek, i wybrani zostali do deputacyi radny p. *Jan Schumann* większością 46, a radny *Juliusz Pfeifer* większością 25 głosów. Wybór zaś urzędnika, mającego towarzyszyć deputacyi, pozostawiono sekcji II.

Poczem zamknięto posiedzenie o godzinie 10. wieczor.

Wiedeń, 20. sierpnia. (Sankcyonowane ustawy. — Nowiny dworu. — Przejazd dyplomatów.) Dzisiejsza *Gazeta wiedeńska* ogłasza na czele swej urzędowej części potwierdzone już najwyższą sankcyę ustawy: 1) względem opodatkowania konsumcyi wina, moszczu i mięsa; 2) względem zniesienia ceł przewozowych, i 3) względem zniesienia dalmatyńskiego cła przewozowego. (Osnowę dwóch pierwszych ustaw, jako prawomocnych także w naszym kraju koronnym, podamy w jutrzejszym numerze gazety naszej).

— Arcyksiąże *Rainer* i Arcyksiężna *Marya* odjechali wczoraj do *Selowitz*, a dziś mają powrócić do Wiednia.

— Zaślubiny Arcyksięcia *Karola Ludwika* z neapolitańską Księżniczką *Maryą Annunciatą* mają nastąpić dopiero w ciągu przyszłego karnawału.

— Ambasador przy dworze francuskim, książę Metternich, wyjeżdża dziś z Paryża za urlopem do Johannesbergu.

— Minister stanu, p. Schmerling, ma dopiero w sobotę powrócić z Ischlu do Wiednia.

Francya.

Paryż, 17. sierpnia. (List p. Persigny.) *Monitor* zamieścił list ministra spraw wewnętrznych hr. Persigny do generała Lavoestine, dowódcy gwardyi narodowej paryskiej. W liście tym p. Persigny dziękuje generałowi w imieniu Cesarza za wyborną postawę gwardyi, głównie zaś za gorące i serdeczne przyjęcie, które Cesarz, Cesarzowa i Cesarzewicz od niej doznali. „Przyjęcie to“, mówi p. Persigny, „było nowym dowodem ścisłego sojuszu między gwardya narodowa a wojskiem w przychylności do dynastyi cesarskiej.“ O demonstracyach garibaldiowskich ze strony gwardyi, które dzisiaj byłyby wyrazem nieprzychylności dla rządu, ani mowy nie było.

(Różne wiadomości.) Cesarz we wtorek dnia 20go b. m. udać się ma do obozu pod Chalons, z kąd wkrótce powróci dla odprowadzenia Cesarzowy do Biarritz. — Wicekról egipski, który słabym się czuł za powrotem z Anglii, na serio teraz zachorował, i stan zdrowia jego, jak *Indep. belge* donosi, daje powód do słusznej obawy. Książę de La Tour d' Auvergne, poseł francuski w Berlinie, wrócił do Paryża. P. Billault udaje się na urlop do posiadłości swej Grezillieres w Bretanii.

Londyński *Times* pisze, że p. Slidel, agent państw południowych amerykańskich w Paryżu, miał w Vichy posłuchanie u Cesarza, i bardzo łaskawie był przyjęty. Przywoził on wszystkie powody, przemawiające za ich uznaniem, a mianowicie mocne postanowienie państw południowych, walzenia do ostatniego za niepodległość. Jeżeli doniesienia prywatne z Vichy prawdę mówią, to Cesarz nie zaprzeczał słyszanyemu powodowi, przyznając słuszność żądaniu. W Paryżu twierdzą, iż rząd cesarski skłaniać się ma ku uznaniu państw południowych, coby dawno już było nastąpiło, gdyby nie opór i perswazyja Anglii.

(Polemika.) Między nowym dziennikiem *La France* a półurzędowym *Constitutionnel* i *Patrie* wszczęła się zwawa nader polemika. *Constitutionnel* oświadcza, iż upoważniony jest do deklaracji, że twierdzenie *Timesa* i innych dzienników zagranicznych, jakoby Cesarz miał wiadomość o programie nowego dziennika i takowy pochwałił, zupełnie jest mylna i zmyślna. „Mozemy dodać“, mówi *Constitutionnel*, że artykuł p. Laguerroniere o polityce zewnętrznej wcale nie był pochwalany przez Cesarza, a nawet wcale nie był komunikowany gabinetowi cesarskiemu. Tak więc upadają wszystkie wieści, któremi usiłowano obalamować opinię publiczną.

Włochy.

(Garibaldi.) Dziennik *Pungolo* odebrał wiadomości z głównej kwatery Garibaldeggo, według której miał on przy sobie w d. 8go sierpnia około 5000 ochotników, którzy wszyscy uzbrojeni i w czerwone bluzy ubrani byli. Oczekiwano prócz tego przybycia nowych ochotników, dla których broni jednak nie było. *Pungolo* twierdzi, że Garibaldi unikać chce wszelkiego spotkania się z wojskiem wojskiem, zamierza zaś przeniesić się na stały ląd neapolitański, ażeby po grzbiecie gór kalabryjskich i abruzyjskich do granicy rzymskiej pociągnąć, unikając zaś wojsk piemontckich i francuzkich, napaść zamysła na rząd papieżki za pomocą ludności powstać mającej.

Turyń, 18. sierpnia. (Garibaldi.) Z Palermu donoszą, że Garibaldi znajduje się w okolicy Piazza. Wojska królewskie stoją o pół dnia marszu od obozu ochotników. Są one nierównie od nich silniejsze. Palermo przepelnione wojskiem tak, że klasztory na koczary przemienić musiano. Nadzieja spokojnego załatwienia wywołanych niepokoi utrzymuje się. Ludność ma niesprzyjać ruchom garibaldiowskim.

Independance belge zaś donosi, że generał Riolti, dowódzca wojsk królewskich w Sycylii stanął w Caltanissetta, gdzie i Garibaldi obóz swój założył. Nie przyszło jednak do żadnego spotkania, bo Garibaldi za zbliżeniem wojsk królewskich cofnął się do Piazza, leżącego tuż pod Caltanizettą. Wolne postępowanie wojsk królewskich pochodzi z naturalnej chęci unikania walki z człowiekiem, któremu Włochy tyle zawdzięczają. Prawdopodobnie żywią nadzieję, że czeladka Garibaldeggo rozejdzie się z nudów i dla braku żywności. Dotąd jednak nadzieja ta się nie ziściła. Nie można zaprzeczyć sympatyi Sycylianów dla Garibaldeggo, którego wybawcą swym nazywają, a właśnie ta okoliczność, iż większa część jego ochotników składa się z młodzieży między 17 a 20 laty, zdaje się świadczyć o wielkim zapale, jakie awanturnicze jego plany wywołują.

Niemcy.

(Gazeta pruska o wiedeńskiej konferencji.) Pruska powszechna gazeta *Stern Zeitung* rozbiera w kilku obszernych artykułach wnioski przez konferencyę wiedeńską sejmowi związkowemu w Frankfurcie złożony. Potępia ona zgóry propozycyę wysłania delegowanych z sejmów pojedynczych państw związkowych do komisji fachowych, obradujących nad różnymi przedmiotami wewnętrznego prawodawstwa; twierdzi następnie, że sejm związkowy przedmiotami temi wcale zajmować się nie powinien. Według pruskiej powszechnej gazety, komisye fachowe wyrodziły się jed-

nie z myśli skierowania czynności związku sejmowego ku wewnętrznemu prawodawstwu, do czego tenże żadnej nie ma kompetencyi; organizacyja związku nie jest wcale obliczona na podobne nowo powstałe tendencye. Gorliwie pragnąc oszczędzić sejmowi związkowemu czynności leżącej po za obrębem jego przeznaczenia, pruska powszechna gazeta również gorliwie występuje przeciwko mniemanemu uszczupleniu praw wewnętrznych każdego z osobna państwa związkowego, które to uszczuplenie, zdaniem jej z czasem pochłonęłaby całą czynność pojedynczych zgromadzeń stanowych; spodziewa się, iż zgromadzenia te nie zezwolą tak łatwo na podkopanie praw swoich. Tak więc pruska powszechna gazeta, która nie dawno jeszcze nie mogła ściśle okryślić atrybucyi zgromadzeń stanowych, teraz nagle występuje z gorliwą obroną tychże atrybucyj.

W końcu dziennik ten sądzi, że przenikł myśl wnioskujących, twierdzi, że według własnego ich zdania wystąpienie delegacyi obok sejmu związkowego, bez względu na to, czyli delegacye te peryodycznie tylko zbierać się lub ciągle zasiadać będą, koniecznie wymaga zmiany ustawy związkowej, zgadza się przeto w tem z wnioskującymi, iż obecny sejm związkowy a zgromadzenie reprezentacyjne pogodzić się ze sobą nie dadzą.

Monachium 18. sierpnia. (Zjazdy i konferencye handlowo-przemysłowe.) Zjazd handlowy ustanowił następujący porządek dzienny swych obrad: Wniosek o dalszem trwaniu i rozszerzeniu związku cłowego; propozycyja austriackie względem zjednoczenia cłowego; zgłębienie traktatu handlowego prusko-francuskiego.

Chemnitz w Saksonii 17. sierpnia. Zgromadzenie przemysłowców saskich w Chemnitz zebrane, oświadczyło się przeważną większością głosów za utrzymaniem traktatu handlowego francusko-pruskiego.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 18. sierpnia. (Kondolencye dla Wielopolskiego. — Zniesienie urzędu wojennego generał-gubernatora. — Rozporządzenie szkolne. — Zakaz noszenia niskich kapeluszy w.) *Dzien. pow.* donosi: W dniu onegdajszym Jego ces. Wysłość Wielki książę namiestnik wraz z małżonką swą Jej ces. Wysokością Wielką księżną Alexandrą Józefówną, odwiedzić raczyli JW. naczelnika rządu cywilnego Królestwa i Jego małżonkę, oświadczając im łaskawie radość swą z powodu ocalenia życia JW. margrabiego od powtórnego na niego zamachu.

Jej ces. Wysokość Wielka księżna Helena Pawłówna, przez depezę telegraficzną z Badenu, raczyła nadesłać JW. naczelnikowi rządu cywilnego Królestwa, wyrazy swego oburzenia z powodu powtórnego zamachu na jego życie i swej radości z jego ocalenia.

W dniu powtórnego zamachu na życie JW. naczelnika rządu cywilnego Królestwa, i w dniach następnych, przedstawiali się JW. margrabiemu, składając wyrazy oburzenia z powodu zbrodni, a swej radości z ocalenia Jego życia, JW. książdz biskup hrabia Plater i książdz oficyał Rzewuski, na czele duchowieństwa świeckiego i delegatów konwentów Warszawskich; książdz superintendent kościołów ewangelicko-reformowanych w Królestwie, Spleszyński, JW. baron Ramsay wraz z generałami naczelnikami komend wojskowych, członkowie rady stanu i rady administracyjnej Królestwa, urzędnicy komisji rządowych, prezydent miasta stołecznego Warszawy wraz z radą miejską i wielu obywateli miejskich i wiejskich. JW. radca tajny Łęski, w imieniu członków rady administracyjnej wynurzył usilne życzenie, aby naczelnik rządu cywilnego w okolicznościach obecnych, nie wyjeżdżał bez zbrojnej eskorty. JW. margrabia, dziękując za dowody współczucia, wyraził, że pomimo poprzedniego zamachu unikał używania eskorty, wszakże ze względu, iż życie Jego w terażniejszych okolicznościach coraz więcej do kraju całego należy, wśród uporczywie ponawianych zamachów, przyjął takowa. Dodał, iż mordercze usiłowania i ponawiane groźby przeciw Niemu zgrai, która stolicę owładnąć zapragnęła, nie złamia Go na duchu, ani z obranej drogi nie strąca. Oznajmił licznie zebrany członkom rady miejskiej, iż polega na skuteczności ich działania dla dobra stolicy w rozgąszczonych kierunkach jej atrybucyami wskazanymi, czego dowodem ze strony margrabiego jest, iż do pełnienia obowiązków prezydenta miasta, przedstawił syna swego Zygmunta hrabiego Wielopolskiego, na co Najjaśniejszy Pan, na przychylny wniosek Jego ces. Wysokości Wielkiego księcia namiestnika, przyzwolił raczył, która to nominacyja ułatwi margrabiemu w bliskich i częstych z władzami miejskimi stosunkach, obeznanie się z prawdziwymi potrzebami stolicy.

Wypis z protokołu sekretaryatu Stanu Król. Pol.

Z Bożej łaski My Alexander II., Cesarz i samowładea wszech Rosyi, Król Polski, Wielki książę Finlandzki, etc. etc. etc.

Przy nowym zorganizowaniu obecnie wyższego zarządu w Naszem Królestwie Polskiem, uznawszy zbytecznem dalsze istnienie urzędu Warszawskiego wojennego generał-gubernatora, którego ustanowienie głównie miało na celu, by w razie nieobecności namiestnika Naszego, istniała władza, zawiadująca częścią cywilną tego kraju, — rozkazujemy urząd ten, a razem z nim kancelaryę i sztab wojennego generał-gubernatora w Warszawie znieść.

Wykonanie niniejszego ukazu namiestnikowi Naszemu w Królestwie, Jego ces. Wysokości Wielkiemu księciu Konstantemu Mikolajewiczowi polecamy.

Dan w Peterhofie, dn. 4. (16.) lipca 1862 r.

(podpisano) Alexander.

Rada administracyjna Królestwa na wniosek p. o. dyrektora głównego prezydującego w komisji rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego postanowiła:

ze uczniowie kursów przygotowawczych, rozporządzeniem Jej z dn. 8. (20.) września r. z. na jeden rok tylko zaprowadzonych, mają być aż do ukończenia egzaminów wstępnych do szkoły głównej w Warszawie za uczniów pomienionych kursów uważani, i jako tacy, pomimo zamknięcia wykładu w tychże kursach z powodu wakacji, na zasadzie woli Najjaśniejszego Pana odezwać ministra sekretarza stanu Królestwa z dnia 18. (30.) czerwca r. b. objawionej, wolni od poboru wojskowego.

Urzędnicy władz wszelkich, otrzymali od zwierzchników swoich polecenie, aby, oddzielając się od stronnictwa bezrządu, które w ostatnich czasach zakazało mężczyznom używania formy kapeluszy w cywilizowanej Europie w zwyczaju będących, nosili odtąd publicznie kapelusze cylindrowe, gdyż wszelkie inne jakiegobądź nakrycie głowy, poczytane im będą za współdziałanie w manifestacjach narzucanych Warszawie przez bandę złoczyńców.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 13 sierpnia. (Pożyczka. — Wybory.)

Na wniosek ministra spraw zagranicznych i prowizorycznego ministra finansów, A. Kantakuzeno, rada ministrów uchwaliła zaciągnąć pożyczkę w kwocie 1 milion piastów, i ministrowi finansów poleciła wykonanie tej uchwały. Motywa są następujące:

Zważywszy brak pieniędzy w kasach publicznych będący skutkiem opóźnienia się i trudności przy poborze podatków;

zważywszy, że niektóre galezie administracji publicznej cierpią niedostatek, ponieważ ich fundusze są niedostateczne;

zważywszy, iż potrzeba temu stanowi rzeczy koniec położyć, aby administracji publicznej i kredytu państwa nie narazić na niebezpieczeństwo; rada ministrów upoważnia pana ministra finansów zaciągnąć pożyczkę tymczasową w kwocie najwięcej milion piastów, a to stosownie do potrzeby skarbu państwa na czas od 1 do 6 miesięcy w ten sposób, że raty pożyczki od 1 do 3 miesięcy 9% na rok, a raty od 3 do 6 miesięcy 10% na rok oprocentowane będą.

Rezultat wyborów do izb jest już po większej części wiadomy. W Bukareszcie zostali wybrani C. A. Rosetti 109 i Jan Bratiano 108 głosami na 133 głosujących. W naszym mieście na 170 do 180,000 mieszkańców jest według obowiązujących ustaw wyborczych 350 osób uprawnionych do wyboru. W Tekusz został wybrany były minister Golescu 5 głosami na 8 głosujących, w Medintzi książę G. Bibesco 11 głosami na 13 głosujących, w Roman książę K. Sturza, w Galatuz książę A. Kantakuzeno, prefekt tegoż powiatu, w Rimnik-Serat K. Kretzulesku, w Waslni D. Miklesko, a w Putna Aleksander Sichlean.

Azya.

Najnowsza poczta zamorska.

Paroływ Lloyda „Neptun” przywiózł do Tryestu wiadomości z *Kalkaty* sięgające do 21go, a z *Bombaju* do 26. lipca. Pułkownik Phayre, nadkomisarz w Pogru, udaje się do Awy, by żądać zadość uczynienia za zamordowanie jednego z asystentów swoich przez poddanych birmańskich.

Wkrótce odchodzą znaczne posilki wojskowe z Indyi wschodniej do północnych Chin. Francuzi kupili Obok przy Ras Bir poza obrębem drogi Bab el Mandeb za 10.000 dolarów. Siła zbrojna Emira Dost Mohameda dotarła do Waszew dnia 23. czerwca. Plemiona powiatu Jynteah w Assam zbuntowały się. Przywódzca powstańców Feroze Szach miał być zamordowanym w Nepaula przez rozbójników. Nana Sahib ma przebywać w Bhutan, lub w jego okolicy. Pewien wielki dom handlowy z Bombaju chce urządzać pocztę morską do przewozu pakunków z Bombaju do portów zatoki perskiej. Z Afganistanu pod dniem 28. czerwca donoszą: Synowie Dost Mohameda pobili wojska Sultana Ahmeda Jans, i wyparli je z Kanshrud. Dost Mohamed udał się na Herat. Pogłoska o jego śmierci nie potwierdza się.

Kronika.

(O kradzieży cygarów), o której wspomnieliśmy wczoraj, podaje „Vaterland” następujące szczegóły: C. k. dyrekcja finansowa wpadła na ślad wielkiej defraudacji, skradziono bowiem najmniej 200,000 sztuk cygar, co skarbowi przynosi najmniej 10 000 zł. straty. — Głównym winowajcą jest oficyal kancelaryjny Wacław Nowak, liczący około 32 lat, który pełnił służbę w zamkniętej dziś fabryce tytoniu na przedmieściu „Unter den Weissgärbern” w Wiedniu. Do składu urzędników w tej fabryce należał rzadca, kontrolor, który był zarazem ekonomem, i wspomniany Nowak. Kontrolor był przez dłuższy czas chory, a nawet w marcu b. r. umarł. Ponieważ w ciągu swojej choroby wielokrotnie nie mógł obowiązków swoich dopełniać, przeto Nowak musiał go zastępować. Tenże pobierał 500 zł. pensyi, ma żonę i dziecko, i miał zajęcia z wielu wierzycielami, u których, jako rozrzutne życie prowadzący, zaciągał długi. Ta okoliczność nasunęła mu myśl nadużyć zaufanie przełożonego, i przez kradzież pozyskać pieniądze do oczyszczenia się z długów. Porozumiał się z nadzorcą i strażnikiem ogniowym, i razem w miesiącu sierpniu 1860 skradli z zapasów fabrycznych 5000 sztuk cygar, które pomocnicy Nowaka rozmaitym osobom odprzedali, a zyskiem z nim podzielili się w części. Ze

zaś w fabryce tytoniu co miesiąc odbywały się rewizye, Nowak ujrzał się zmuszonym obmyśleć środek ukrycia tej pierwszej kradzieży, i popełnił nową zbrodnię. Do ekonomy, którego miejsce zastępował, należało realizować zamówienia głównych trafik. Po odebraniu towaru przesyła się pokwitowanie z odbioru do fabryki a pieniądze do c. k. krajowej dyrekcji finansowej powiatu. Nowak, który jak wspomniano pewien czas obowiązki kontrolora i ekonomy pełnił, a zatem towary rozysłał i książki prowadził, napisał we wrześniu 1860 fałszywe zamówienie z Temeswaru na 24.000 sztuk cygar wartości 1200 zł. Zapakowano towar, a robotnicy pod dozorem strażnika ogniowego odstawili go do Praterstern. Tu strażnik ogniowy pod jakimś pozorem oddalił robotników, a paczkę z cygarami zabrał do swego mieszkania, między rozmaite osoby rozsprzedał, a zyskiem się podzielił. W podobny sposób w styczniu 1861 skradziono 22.000, a w marcu 1861 r. 120.000 sztuk cygar wartości 5500 zł., za pomocą fałszywych zamówień z Przemysła. Nawet w kwietniu 1861, gdy już w fabryce cygar wszystkie roboty wstrzymane zostały, skradziono jeszcze 54.000 sztuk cygar niby do Przemysła zamówionych. Do współwinnych należy także pewien nauczyciel pisania, który pisywał fałszywe listy zamawiające. Po zamknięciu fabryki w maju 1861, Wacław Nowak został przeniesiony do Götting. Gdy defraudację odkryto, rozpoczęto w Götting śledztwo policyjne przeciw Nowakowi, który z początku pod rozmaitemi wybiegami wytłumaczył się od dania bliższego wyjaśnienia. Wspomnieć jeszcze warto, że gdy rzadca pisał do Przemysła po zakwitowanie z odbioru, Nowak podsuszał sfałszowane odpowiadzie.

(Matica Dalmacka) mająca na celu kształcenie ludu za pomocą wydawania dzieł stosownych, oraz uprawianie literatury narodowej, otwartą została uroczystość 7. lipca. Na uroczystości tej znajdowała się liczna publiczność, a w liczbie gości był gubernator dalmacki FMP. Mamula, wraz z wielu innemi znakomitemi osobami.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 21. sierpnia. Na naszym wczorajszym targu były następujące przeciętne ceny: męc pszenicy (80 H) 4zł. 38c.; żyta (77 H) 2zł. 54c.; owsa (45 H) 1zł. 60c.; hreczki 3zł. 36c.; kartofli 1zł. 10c.; — cetnar siana kosztował 1zł. 15c.; okłotów 70c.; sąg drzewa bukowego płacono 11zł. 90c., sosnowego 10zł. w. a. Ceny drobiazgowej sprzedaży bez odmiany.

Zestawienie przeciętnych cen czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów od 16. do 31. lipca 1862 na targach w obwodzie czortkowskim, lwowskim, przemyskim, rzeszowskim, stanisławowskim i stryjskim.

Czortków	O b w ó d :											
	Lwów		Przemysł		Rzeszów		Stanisławów		Stryż			
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.		
waluty austriackiej												
Męc pszenicy . . .	3	15	3	93	4	26	4	38	3	80	3	52
„ żyta . . .	2	28	2	47	2	56	2	57	2	59	2	59
„ jęczmienia . . .	2	12	1	98	1	91	2		2	17	2	6
„ owsa . . .	1	75	1	51	1	36	1	32	1	51	1	56
„ hreczki . . .	2	32	2	73	2	76	2	37	2	71	2	44
„ kukurudzy . . .	2	55	3	43					2	83	3	2
„ kartofli . . .		80	1	20	1	20	1	9	1	10	1	21
Cetnar siana . . .	1	63		80	1		1	10	1	9		78
„ węgny . . .					140			40				
„ nasienia konieca	39	34			18							
Sąg drzewa twardego	8		9		7	54	7	68	6	82	6	4
„ „ miękkiego	6	10	7		5	86	5	75	5	3	4	68
Funt mięsa wołowego		11		14 $\frac{3}{4}$		15		13		12 $\frac{1}{2}$		1 $\frac{1}{2}$
Mas okowity . . .		45		65		77		84		54		67

Ostatnie wiadomości.

Wiedeń, 20. sierpnia. Najjaśniejszy Pan bawi dotychczas w Reichenau i dopiero w piątek zrana spodziewany jest z powrotem.

Obrady przygotowawcze do sejmiku handlowego skończyły się już, i wiceprezydent wiedeńskiej izby handlowej Franciszek Wertheim wraca już jutro z Berlina, gdzie przy obradach wydziału sejmiku handlowego osiągnął najpomyślniejsze rezultaty, gdyż wszystkie wnioski postawione w interesie Austrii zostały przyjęte. Pan Wertheim obrany został na bliskie zgromadzenie niemieckiego sejmiku handlowego referentem dla drugiego punktu programu, który odnosi się do przystąpienia Austrii do związku celnego.

Tryestyńska izba handlowa uchwaliła przesłać adres gratulacyjny z powodu powrotu Najjaśniejszego Pana do zdrowia.

Z **Warszawy** nie ma dziś nic nowego, tylko to pewna, że wieść o nowym trzecim zamachu na margrabiego Wielopolskiego była fałszywa.

Dzienniki *petersburskie* sięgają do 14go b. m. Do Kronsztadu zawinęły dwa wojenne okręta angielskie z młodszym Królowej Wiktoryi synem księciem Alfredem. *Gazeta senacka* ogłasza dekret cesarski, który rozwiązuje kompanie sterników i drugi ekwipaż instrykcyjny w Nikolajewie, a natomiast nakazuje tam założyć szkołę

morską. O otwarciu uniwersytetu petersburskiego z początkiem roku szkolnego nie słyhać nie dotąd, a nawet nowa ustawa względem uniwersytetów nie została jeszcze ogłoszona.

Włochy. Garibaldi, na którego dotąd zwrócona jest uwaga powszechna, zmienił znowu na chwilę miejsce swego pobytu na wyspie Sycylii. Jak bowiem donosi telegram z Turynu z 19. sierpnia, miał Garibaldi wkroczyć do Catania, przyczem nie zaszło żadne starcie z wojskiem.

W Rzymie nieustające demonstracje połączone często z podrzucaniem bomb i maszyn piekielnych. Jedną z takich bomb zraniła pewnego księdza przy Campo Fiori; w kawiarni „weneckiej“ znaleziono granat ręczny z ugaszonym knotem, a podobny granat rzucano także na przejeżdżający powóz kardynała Clarelli.

Prócz tego rozgłasza ciągle komitet rewolucyjny, że Garibaldi wkrótce już wkroczy do państwa kościelnego i Rzym ogłoszony będzie stolicą Włoch. Tymczasem donosi z drugiej strony telegram z Rzymu z 19. sierpnia na Paryż, że margrabia Lavalette zapewniał Papieża imieniem cesarza Napoleona, że rząd francuzki nie dopuści żadnej inwazyi na teraźniejsze terytorium papieżkie.

Z Raguzu z 19. sierpnia przynosi depesza wiadomość, że dniem przedtem strzelono do księcia Czarnogórskiego. Księżę ma być lekko ranionym a sprawca zamachu został pojmany.

Wicekról Egiptu spodziewany jest w Stambule, gdzie ma dłuższy czas zabawić.

Na widowni boju toczy się ciągle walka bez żadnych stanowczych rezultatów. Turcy stoją dotąd jeszcze w Zabljaku, a Księżę czarnogórski ma skłaniać się teraz do układów pod warunkami, jakie stawia Omer Basza.

Poczta z Ameryki z 7. sierpnia opowiada, że w Washingtonie odbył się wielki meeting wojenny, na którym przyjmowano prezydenta Lincolna z wielkiem uniesieniem. Pod Memphis stoczono walkę, w której separatysty zostali pobici przez oddział uniiistów w liczbie 4.000 ludzi.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. sierpnia.

PP. Br. Lewartowski Alex. do Zimnejwody. — Augustynowicz Bol., do Woszczaniec. — Keilermann Józef, do Trynczy. — Wasilewski Ant., do Sankowa. — Diez sko Wiktor, do Paryża. — Rommer Antoni, do Grybowic. — Wojezyński Alfred. — Lipiński War., c. ros. rejm., na Podole. — Br. Brunicki Piotr, do Lubieniec. — Serwatowski Woje, do Raytarowic. — Pogłodowski Józef, do Tarnopola. — Br. Petrimo Otto, do Onut. — Garkowski Kaj., do Nowego miasta. — Rulikowski Kaj., do Krakowa. — Augustynowicz Bol., do Kniża. — Augustynowicz Sew., do Szeptyc. — Sobanski Ern., na Podole.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. sierpnia 1882.

Table with 6 columns: Godzina, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 760 mm., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Kurs lwowski.

Dnia 21 sierpnia.

Table with 4 columns: Nazwa, w l. austr., gotówka, towarowa.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i wexli.

Dnia 21 sierpnia.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 zlr. 82 75. Metaliki po 5% za 100 zł. 70 35 po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje i demoniacyjne. Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —. Galicyi —; Bukowiny —; Akcyje Banku narodowego sztuka 789 1/2; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 207 50; niższa-austr. towarzystwa eskontowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —. Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 128.25. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.10 dukaty ces. pełnej wagi —. korony —. półkorony —. Srebro 126.25

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21 sierpnia.

- Hotel rosyjski: PP. Ochocki Józef, z Wierzbowic.
Hotel europejski: Ball Franc., z Tuligłówn. — Konopacki Miecz., z Tarnopola.
Hotel Langa: Hopfen Franc., deput., z Wiednia. — Jakubowicz Antoni, z Bukowiny.
Hotel angielski: Torosiewicz Emil, z Podhorodyszcz. — Tyszkowski Fr., z Zahajec. — Skibiński Fr., z Wasylkowiec. — Suchocki Zyg., z Bukowiny.
Zajazd Kuhna: Firich Hugo, z Swidnicy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19 sierpnia.

Table with 4 columns: Nazwa, pien., towar., Obl. ind. 100 zł.

Table with 4 columns: Nazwa, pien., towar., Obl. ind. 100 zł.